

අර්ධ ශ්‍රවණාබාධිත විශ්වවිද්‍යාලයීය ශිෂ්‍යයන් මුහුණපාන ගැටලු

පී. ජී. සමන්කුමාර, කේ. ආර්. ඒ. එස්. කැකුලාවල, කේ. එම්. බී. ධනේෂිකා¹

භාෂාව මිනිසා සතු ප්‍රබලතම සන්නිවේදන මාධ්‍යය යි. ශ්‍රවණ ඉන්ද්‍රිය ආබාධයක් නැති සියලු දෙනා ම ශබ්ද උපයෝගී කරගෙන සන්නිවේදනය කරන අතර පූර්ණ ශ්‍රවණාබාධවලින් යුක්ත වූවෝ සංඥා මාර්ගයෙන් සන්නිවේදනය කරති. මේ කොට්ඨාස දෙකට ම ඇතුළත් නො වන අර්ධ ශ්‍රවණාබාධ සහිත වූවෝ ද සමාජයේ කොතෙකුත් ජීවත් වෙති. ශ්‍රවණාබාධයක් නොමැති අය සේ ඔවුන් භාෂාව භාවිත කළත් ඔවුනට සන්නිවේදනයේ දී විවිධ ගැටලුවලට මුහුණපෑමට සිදු වන බව පෙනීයයි. විශ්වවිද්‍යාලයීය අධ්‍යාපනය ලබන අර්ධ ශ්‍රවණාබාධිත සිසුන්ට අධ්‍යාපන කටයුතුවල දී සන්නිවේදන මාධ්‍යයක් වන භාෂාව කිනම් ආකාරයකට ගැටලුවක් වන්නේ දැ යි අධ්‍යයනය කිරීම මේ පර්යේෂණ පත්‍රිකාවෙන් අපේක්ෂා කෙරේ. කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලයේ අධ්‍යාපනය ලබන අර්ධ ශ්‍රවණාබාධිත සිසුන් ස දෙනකු ඒ සඳහා සහභාගී කරගන්නා ලදී. ඔවුන්ට ප්‍රශ්නාවලියක් ලබාදීමෙන් හා ඔවුන් සමඟ නොවිධිමත් සාකච්ඡා පැවැත්වීමෙන් අදාළ තොරතුරු ගොනු කරගැනිණි. දේශනවලට සවන් දීමේ දී හා දේශන අවබෝධ කරගැනීමේ දී ඔවුන් මුහුණපාන ගැටලු සහ එදිනෙදා ජීවිතයේ දී මුහුණපාන ගැටලු පිළිබඳ ව ද ඔවුන්ගෙන් විමසනු ලැබිණි. ලබාගත් දත්ත විග්‍රහ කිරීමේ දී ප්‍රකට වූයේ ශ්‍රවණාබාධිත සිසුන්ගේ ගැටලු අතර විවිධත්වයක් පවතින බව යි. ඔවුහු මූලික ව ම සාමාජික හා භාෂාත්මක ගැටලුවලට මුහුණ පාති. දේශනයක් ශ්‍රවණය කොට එහි අන්තර්ගතය තේරුම් ගැනීමේ දී ද දෙ වැනි භාෂා හා විදේශ භාෂා ඉගැනීමේ දී උච්චාරණමය හා ශ්‍රවණමය වශයෙන් ද දිගින් දිගට ම කුතුහලයෙන් යුක්ත ව විශ්වවිද්‍යාලය කටයුතුවල නිරත වීම ආදී ගැටලු ඒ අතරින් ප්‍රධාන වේ. අනෙකුත් එදිනෙදා කාර්යවල දී පොදුවේ සන්නිවේදන ගැටලුවලට ඔවුන් මුහුණ පාන අතර සිසුන් හා සුභද සාකච්ඡාවල යෙදී විනෝද වීම් ආදියට ද බාධා ඇති වී තිබේ. මේ ගැටලු විසඳාගැනීම සඳහා සුදුසු ක්‍රමවේද කිහිපයක් මේ පර්යේෂණයෙන් ඉදිරිපත් කෙරේ.

ප්‍රමුඛ පද: අර්ධ ශ්‍රවණාබාධිත, විශ්වවිද්‍යාලයීය අධ්‍යාපනය, භාෂාත්මක ගැටලු, සාමාජික ගැටලු

¹ වාග්විද්‍යා අධ්‍යයනාංශය